

Publicerad 2015-06-26 18:00 av Trädskugga

Texten tar upp vad jag ser, innan sommaren, innan helgen sveper in allting i sitt milda varma ljus.

Ögonen har sett allt

Vänder mig om och vill inte se,
allting jag i vinterkylan har observerat
som snöflingor från skyn har de slutligen
fallit ned och stelnat till skare. Bilderna
breder ut sig som drivis längsmed minnenas
farled säger alla samma sak, är intryck
ögonen fått som är uttryck för det ogripbara
så iskallt att det bränner som eld.
Händelsernas fartyg försöker bryta ny is
men fastnar
på näthinnans kant.

I världen som ögonen kommer till
när de dör tittar de in i varandras blickar
och blinkar häpet till, för i stunden som blir
till, speglar de samma slags bilder i varandras
iris ensamma vandrare utan mål sammanpackade
fyllon utan framtid och sönderstressade elever
på väg till skolan som aldrig tar slut.

I vår värld är det som syns framförallt höga
torn av honung som vi kan lugna oss med
jättelika skärmar på Batman-skyn
som visar äkta östermalmsfruar gräla om
vad de laseropererade ögonen såg när en
hand sträcktes upp utanför butiken,
och i fjärran laserljuset från förra helgen med
det skadliga ljuset för din syn med discodundret
med evighetsloopar med Whitney Houston
I will always love you.

Åter vänder blicken rakt fram och synen
som inte längre används registrerar konstruerar
kalibrerar ögonen, för att överleva datoriserar
repeterar vad alla ögonen redan har sett
att samhället har gått snett,
stukat foten och ramlat pladask på rumpan,
och ögonen fortsätter att inte se.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Trädkugga med Poeter.se id #51866 innehar upphovsrätten